

De positie van de vrouw in Christus

Joke de Jong

Pinkster Gemeente Immanuël
Kraanvogelstraat 1 3815 TP Amersfoort

De positie van de vrouw in Christus

Naar Gods beeld geschapen

Gen.1:26a, 27 (NBV): *God zei: Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt. God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen.*

God schiep de mensen mannelijk en vrouwelijk, naar Gods evenbeeld. God is ook mannelijk en vrouwelijk, anders kon hij de vrouw niet scheppen naar Zijn beeld.

Gen. 1:28 (NBV): *Hij zegende hen en zei tegen hen: "Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen."*

Dit zei God tegen beiden. Beiden zouden heersen over de aarde en Eva dus niet als hulpje, maar als een gelijkwaardige partner. Niet gelijk, maar wel gelijkwaardig. Uiteraard heeft God er een bedoeling mee om de mensen mannelijk en vrouwelijk te scheppen, zoals God nooit zomaar iets doet.

Gen. 2:18–25: *En de HERE God zeide: Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past. En de HERE God formeerde uit de aardbodem al het gedierte des velds en al het gevogelte des hemels. Ook bracht Hij het tot de mens, om te zien hoe deze het noemen zou; en zoals de mens elk levend wezen noemen zou, zo zou het heten. En de mens gaf namen aan al het vee, aan het gevogelte des hemels en aan al het gedierte des velds, maar voor zichzelf vond hij geen hulp, die bij hem paste.*

Toen deed de HERE God een diepe slaap op de mens vallen; en terwijl deze sliep, nam Hij een van zijn ribben en sloot haar plaats toe met vlees. En de HERE God bouwde de rib, die Hij uit de mens genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot de mens. Toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van mijn

gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal „mannin“ heten, omdat zij uit de man genomen is.

Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn. En zij beiden waren naakt, de mens en zijn vrouw, maar zij schaamden zich voor elkander niet

Gods scheppingswerk was pas compleet toen Hij de vrouw geschapen had en Hij bouwde haar uit de man. God had Adam geschapen uit het stof der aarde. Waarom deed God dat niet bij de vrouw? Waarom schiep God de vrouw door een rib van Adam te nemen? Hierdoor liet God zien, dat man en vrouw bij elkaar horen. De één is niet compleet zonder de ander en daarom staat er ook in Gen. 2:24 en 25: *Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn. En zij beiden waren naakt, de mens en zijn vrouw, maar zij schaamden zich voor elkander niet.*

Zij zullen één zijn

Zij zullen tot één vlees zijn betekent: zij zullen tot één mens zijn. In alle vertalingen wordt over een 'rib' gesproken, maar er is een transcriptievertaling die zegt dat het hier gebruikte Hebreeuwse woord 35 maal in de Bijbel voorkomt, maar nooit in de betekenis van 'rib'. Deze vertaling spreekt van een component, dus van een deel, dat een ander deel aanvult. God nam een component van Adam, waarschijnlijk dus een rib, maar het gaat hier om de symboliek. God nam die component en maakte dat tot een zelfstandig wezen, als een hulp tegenover de man, maar met de bedoeling, dat ze uiteindelijk weer samen gevoegd zou worden met haar man om tot één mens te worden. Onlosmakelijk aan elkaar verbonden. Wij kennen de componentenlijm. Man en vrouw worden hier weer aan elkaar 'gelijmd', gehecht. Die lijm is zo sterk, dat het niet meer los te maken is. Het is niet te scheiden. Daarom kan scheiden niet: *Wat God samengevoegd heeft scheidde de mens niet.*

Door de zondeval zijn door God ingestelde verhoudingen veranderd en werd de vrouw voor minderwaardig aangezien. Dat zien we nog bij andere religies en helaas ook in sommige

christelijke kringen. Toen Christus kwam om ons te verlossen werden de verhoudingen weer hersteld en is het zo, dat in Christus noch man noch vrouw is, d.w.z., dat zij gelijk zijn (hier kom ik later nog op terug).

Door de zondeval vraag je je ook af of alle huwelijken wel samengevoegd zijn door God. Vandaag is het als in de dagen van Noach, etende en drinkende, huwende en ten huwelijk gevende. M.a.w. er wordt maar wat aangerommeld en niemand ziet de diepere betekenis van het huwelijk, zoals God het ingesteld heeft. Paulus noemt het een geheimenis: Efeze 5:32: *Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en de gemeente.*

Jezus is één met zijn gemeente

Bij de bruiloft van het Lam zien we hoe Jezus een geestelijke eenheid vormt met de gemeente.

De Bijbel begint met een huwelijk: het huwelijk van Adam en Eva, en eindigt met een huwelijk: de bruiloft van het Lam. Het huwelijk tussen een man en een vrouw is dan ook een schaduwbeeld. Het beeldt iets uit. Nu heb je meer beelden, die de verhouding van Jezus en de gemeente uitbeelden, b.v. de herder met zijn schapen, de hogepriester met de priesters, de oudste broer en de andere kinderen, de wijnstok en de ranken. Maar het huwelijk is toch wel het mooiste schaduwbeeld, omdat hier ook sprake is van een intieme relatie.

Even tussen haakjes: de dierenwereld kan deze eenheid niet uitdrukken. Daar is ook het vrouwtje niet uit het mannetje genomen. De dieren kunnen dan ook geen echtbreuk plegen. Maar in de geest van de mens is het monogame huwelijk in geschapen, want zo was het van de beginne. Marc.10:6: *Maar van het begin der schepping heeft Hij hen als man en vrouw gemaakt; daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten, en die twee zullen tot één vlees zijn.*

Het is zelfs zo, dat we geschapen zijn voor één man of één vrouw. Zoals echtscheiding altijd pijn doet, zo doet het God pijn,

als we hem loslaten, want God begeert onze geest met jaloesheid. Hij verlangt er naar om één met ons te zijn. God verlangt ook naar een partner, hetzelfde verlangen dat Adam in zich had.

Zoals Eva uit Adam genomen werd, een zelfstandig leven leidde, maar tot hem terugkeerde omdat haar begeerte naar hem uitging om één vlees met hem te worden, zo gaat de menselijke geest van God uit, voert een zelfstandig bestaan, maar de bedoeling is, dat de geest van de mens weerkeert tot God om zich met Hem te verenigen. Door de zondeval is de mens zijn eigen weg gegaan en heeft verkeerde keuzes gemaakt, waardoor we in plaats van bij God bij de satan gingen horen. God echter had er alles voor over om de mens los te kopen van de vijand, ja, Hij gaf Zijn eigen Zoon in de dood. Zoveel houdt God van de mens. Hij wil zich helemaal geven aan de mens met het verlangen, dat de mens zich helemaal aan Hem geeft, zoals in een huwelijk. 1 Cor. 6 :17: *Wie zich aan de Here hecht is één geest met Hem.*

De Bijbel begint en eindigt dus met een huwelijk. God vindt het huwelijk erg belangrijk. Hij heeft het zelf ingesteld, het is in Zijn hart geboren. Sommigen denken, dat de huwelijksdaad zondig en onrein is, maar dat is niet zo. Het beeldt juist de eenwording uit. In het geestelijke hebben wij gemeenschap met de Heer. Omdat het huwelijk van zo'n grote waarde is, moet het ook ongeschonden bewaard worden, beveiligd tegen alle onreinheid. Ik zei al, dat echtscheiding niet kan, tenzij er van overspel sprake is; dan is het huwelijksverbond verbroken. Er zijn 3 redenen, waarom je vrij bent om te hertrouwen: bij overspel of bij de dood van je partner of als je partner je vrijwillig verlaat, omdat jij gelovig bent geworden en de ander zich daar niet mee kan verenigen. (1Cor. 7:15). Volgens mij ben je dan ook vrij, om je taak in de gemeente voort te zetten, hoewel het altijd goed is om een tijd van bezinning te hebben. Is er nog verzoening mogelijk? Moet ik nog ergens vergeving voor vragen, heb ik er alles aan gedaan om het huwelijk in stand te houden?

Hebr. 13:4: *Het huwelijk zij in ere bij allen en het bed onbezoedeld, want hoereerders en echtbrekers zal God oordelen.*

Het huwelijk zij in ere. Dit impliceert ook, als je een kind van God bent, dat elke andere vorm van samengaan niet kan. Seks voor het huwelijk niet en samenwonen ook niet. Het is God een gruwel, want God is een heilig God. Het lijkt nu allemaal geaccepteerd. Het is als in de dagen van Noach, zei ik al. Maar al deze vormen van samengaan buiten het huwelijk komen voort uit een vervuilde bron, komen voort uit een cultuur, die zich heeft vervreemd van Gods principes en legt meer nadruk op egoïsme en verliefdheid dan op liefde.

We zien ook, dat er steeds meer mensen kapot gaan aan verkeerde relaties omdat ze Gods principes hebben losgelaten. Is God dan zo streng voor ons? Nee, God weet wat het beste voor ons is, Hij heeft ons welzijn op het oog. Het kan dan wel geaccepteerd zijn, maar gij geheel anders, Gij hebt Christus leren kennen en gij zult de meerderheid in het kwade niet volgen. Het is niet makkelijk om in deze tijd anders te zijn, maar met Gods hulp zullen we het kunnen. In de Bijbel wordt ware liefde in één adem genoemd met trouw. En trouw vraagt wel eens inspanning. Je sluit een verbond en die geldt een leven lang. Bij God zijn verbonden zelfs eeuwig. Buiten dat verbond ben je zonder bescherming en veiligheid. Trouwen, daar zit het woord trouw in. Trouw aan God en aan elkaar. Trouw betekent: gehechtheid, verbondenheid en standvastigheid, eerlijkheid en betrouwbaarheid. Dat is nog al wat, dat vraagt volkomen toewijding en overgave. Trouw is ook een vrucht van de Heilige Geest. Al deze eigenschappen bezit God en bezit Jezus. Als wij de bruid van Jezus willen zijn, zullen ook wij deze eigenschappen moet gaan ontwikkelen. Ze moeten in ons gaan groeien. Het is ook goed om zelfbeheersing te leren.

De bruid van Jezus

Het huwelijk is dus een schaduwbeeld van het laatste huwelijk, wat de Bijbel noemt: het huwelijk van het Lam. Voor dat huwelijk moeten we klaargemaakt worden, want de bruid moet zonder vlek of rimpel zijn als een reine maagd. Zij moet voor haar man versierd zijn (Openb.21: 2). Die bruid stelt de ware gemeente voor, alle waarachtige gelovigen over de hele wereld van alle tijden. Zoals Paulus de mannen oproept hun vrouw lief te

hebben, trekt hij dat meteen door naar de verhouding van Christus en Zijn gemeente. (Efez.5 : 25-33.) Omdat de man het hoofd is van de vrouw – let wel, alleen zijn eigen vrouw, niet het hoofd van alle vrouwen, het gaat hier over het huwelijk – wordt er van de man heel wat gevraagd. Hij moet haar liefhebben, haar heiligen, zoals Christus met Zijn gemeente doet. Jezus wil, dat Zijn gemeente, Zijn bruid tot volle ontplooiing komt. Ieder mens, mannelijk of vrouwelijk heeft gaven en talenten van God gekregen en die moeten niet in de grond gestopt worden, maar ten volle benut. Het is voor een getrouwde vrouw niet moeilijk om haar man als hoofd te erkennen en hem onderdanig te zijn als de man net zo met haar omgaat als Jezus met Zijn gemeente. Daar is geen onderdrukking bij van de vrouw, geen behandeling als minderwaardig schepsel, maar een dienen, een ondersteunen. Haar helpen haar talenten te ontdekken en die te ontplooiën.

De vrouw in de gemeente

In de gemeente is het zo, dat we één lichaam zijn met Jezus als het hoofd en zijn we dus allemaal, zowel mannen als vrouwen onderdanig aan Hem en Efez. 5:21 aan elkaar in de vreze des Heren. In Christus is man noch vrouw.

1 Cor. 11 en 12 (NBV): *Echter in hun verbondenheid met de Heer is de vrouw niets zonder de man en ook de man niets zonder de vrouw. Want zoals de vrouw uit de man is voortgekomen, zo bestaat de man door de vrouw en alles is ontstaan uit God.*

En Gal. 3:26-28: *Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus.*

In het natuurlijke leven geldt, dat de slaaf gehoorzaam blijft aan zijn meester, maar voor God zijn ze gelijk. In het natuurlijke leven is de getrouwde vrouw onderdanig aan haar man, maar in het geestelijke leven zijn ze gelijk (gelijkwaardig). Onderdanig zijn aan elkaar betekent ook, dat we de ander uitnemender achten dan ons zelf.

Efez. 4:15 en 16: . . . *maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus. En aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams, om zichzelf op te bouwen in de liefde.*

Elk lid, dus ook de vrouwen. God heeft gezagsverhoudingen ingesteld, maar geen machtsverhoudingen. Er moet gezag zijn om chaos te voorkomen. Die gezagsverhouding vind je overal terug : in het huwelijk, in het gezin, in de gemeente en in de maatschappij. Daardoor kan alles optimaal functioneren. Het is een manier om goed samen te kunnen werken. Twee kapiteins op één schip werkt niet, maar hij heeft wel stuurlieden nodig om de juiste beslissingen te nemen.

Zusters in het onderwijs

Dat vrouwen geen onderwijs mogen geven wordt gehaald uit 1 Cor. 14:34-39. Eerder, in 1 Cor. 11:5, wordt duidelijk, dat vrouwen bidden en profeteren in de gemeente. En wie profeteert spreekt voor de mensen, stichtend, vermanend en bemoedigend. In de hoofdstuk12-14 blijkt ook duidelijk, dat vrouwen geestelijke gaven hebben en ze worden ook aangemoedigd, die te gebruiken.

In de cultuur van Corinthe was niet toegestaan dat vrouwen zich in het openbaar met mannen bemoeiden. Blijkbaar dachten sommige vrouwen, die gelovig waren geworden, dat hun christelijke vrijheid het recht gaf in de samenkomsten luidop te spreken en de mannen te bevragen. Paulus geeft hier geen onderwijs over de rol van de vrouw in de gemeente, maar tracht orde te scheppen en de éénheid te bewaren. Je moet niet vergeten, dat de vrouwen tot Christus nooit onderwijs hadden gekregen in de Schriften en dus vele vragen hadden, waar ze een antwoord op wilden hebben, maar Paulus vond het beter, dat ze thuis hun mannen om opheldering vroegen, dan de orde te verstoren.

Ook het woord 'hulp' dat gebruikt wordt in Genesis, dat Eva als hulpe tegenover haar man werd geplaatst, doet sommigen

denken, dat zij maar het hulpje van de man zou zijn, maar hetzelfde woord voor hulp wordt gebruikt in psalm 121 waar staat "Ik hef mijn ogen op naar de bergen, waar komt mijn hulp vandaan? Mijn hulp is van de Heer" Dat zegt genoeg over het woord hulp. Eva werd de helper van Adam, omdat ze kwaliteiten had, waarin ze beter was dan Adam of hem aanvulde. De vrouw is uit de 'zij' van de man genomen, niet uit de voet, maar ook niet uit het hoofd. Niet minderwaardig en niet meerderwaardig dus, maar gelijkwaardig.

Ook Paulus had verscheidene van deze 'hulpen': Euodia, Syntiche. Chloé was de leidster van een huiskerk. Febe was een diaken met gezag en Priscilla zou je zelfs een apostel kunnen noemen, want zij stichtte een gemeente en gaf ook onderwijs samen met haar man. In het O.T. zien we dat Debora, een getrouwde vrouw, het hele volk leidde en richtte. God zelf had haar daarvoor aangesteld. De eerste, die de opstanding van Jezus verkondigde was een vrouw.

Beeld dragers van God

De man is een beeldrager van God en de vrouw is een beeldrager van God. Beiden zijn geschapen naar Zijn beeld. De man alleen kan dus niet het complete beeld van God weerspiegelen, maar de vrouw ook niet. Pas samen vormen ze het complete beeld van God. Allemaal zijn we een component van God. En al die componenten moeten aan elkaar gehecht worden tot een beeld van God. Daarom zal de gemeente pas tot volle bloei komen als mannen en vrouwen volledig ingezet worden. U moet niet vergeten, dat 70% van de christenen vrouw is. Wie heeft er belang bij, dat die 70% monddood wordt verklaard en maar 30% ingezet wordt met hun gaven en talenten? Juist, dat is de vijand van God. Zou God zich dan vergissen, als Hij een vrouw een gave geeft om onderwijs te geven?

De gemeente wordt klaargemaakt om de bruid van Christus te zijn. Jezus heeft de bruidschat reeds betaald met Zijn eigen bloed. Hij is het Hoofd. Hij zal onze man zijn, die ons heiligt en reinigt en ons beschermt. Daarom is het huwelijk tussen een man en een vrouw een schaduwbeeld van ons huwelijk met Christus.

Efez. 5 : 25 – 27: *Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord, en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet.*

Deze bruidsgemeente zal een overwinnende gemeente zijn en vol worden van de heerlijkheid van God en zo meewerken aan het herstel en de eindvoltooiing van Gods schepping. Een gemeente, waarin Jezus volledig tot uiting komt. Wij gaan de heerlijkheid van Jezus weerspiegelen, zodat de glorie van God gezien gaat worden

Daarna draagt Jezus het koningschap over aan de Vader en zal Hij samen met ons zich vrijwillig onderwerpen aan de Vader. Dan zal het zijn zoals beschreven is in 1 Cor 15: 24-28: . . . *daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben. Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft. De laatste vijand, die onttroond wordt, is de dood, want alles heeft Hij aan zijn voeten onderworpen. Maar wanneer Hij zegt, dat alles onderworpen is, is blijkbaar Hij uitgezonderd, die Hem alles onderworpen heeft. Wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf Zich aan Hem onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen..*

En ook in Openb. 19:6-8:*En ik hoorde als een stem van een grote schare en als een stem van vele wateren en als een stem van zware donderslagen, zeggende: Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard. Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen.*

Gods verlost en zingen Gods lof, omdat de bruiloft van het Lam, de volle vereniging van Christus met de Zijnen eindelijk is aangebroken en omdat God het koningschap heeft aanvaard. Dat is het uiteindelijke doel en daarom zullen we een reine maagd moeten zijn.